

Íme, egy pár gondolat, ami foglalkoztat engem mostanság:

Nyugdíjas Dal

"Elszaladtak az évek felettünk,
csendes szívvel nyugdíjasok lettünk.
Felnevelve gyermeket, családot,
nyugdíjasként éljük a világot.

Nyugdíjasnak nincsen semmi vágya
csakhogy boldog legyen a családja.
Szeretetben, békességben éljen,
gyermeke és unokája körében.

Nyugdíjasklub, hova összejárunk,
benne szintén otthonra találunk.
Legyen minden együtt töltött óra,
békesség és öröm hordozója.

Mi lehet a nyugdíjas dal vége?
legyen köztünk, s a világon béke.
Adjon Isten még sok boldog évet,
békességet, erőt egészséget."

Baráti üdvözlettel:

Varga Imre Pécs, régiófelelős

Székely Béláné Rita (Fővárosi Pénzügyőr Klub) az alábbiakkal egészítette ki ezt a „dalt”:

Pécsi klubtársunk által küldött "Nyugdíjasok dala" egyébként a „Nyugdíjasok Himnusza”. Még az 1990-es években, amikor még Bélával jártunk a Határőr Klubba, ott énekeltük ünnepi alkalmakkor. A dal énekelhető Petőfi Sándor: Távolból című megzenésített versének a dallamára. /Kis lak áll a nagy Duna mentében.../.

Nem akadékoskodni akarok ezzel, csak jó, ha tudjuk, nekünk nyugdíjasoknak is van Himnuszuk.